

Gość Opolski nr 20/2007, 20 maja 2007, str. VIII

Utworzona została 7 października 1982 roku, jej pierwszym proboszczem został ks. Antoni Grycan, który wspólnie z wiernymi wybudował kościół z domem katechetycznym, plebanią i całą infrastrukturą parafialną.

Od roku 2005 proboszczem parafii jest ks. Tadeusz Muc, którego wspierają w duszpasterskiej posłudze wikariusze, ks. Marian Bednarek, ks. Mariusz Budziarek, ks. Piotr Wojtala, ks. Andrzej Majcherek. Największa wspólnota parafialna w Opolu powstała na najnowszym i największym osiedlu mieszkaniowym ZWM, na którym zamieszkali ludzie z różnych stron Polski. Ci najstarsi stażem mieszkaniowym integrowali się przy budowie kościoła, potem przy organizacji życia parafialnego, dzisiaj łączy ich wspólna Eucharystia, uczestnictwo w uroczystościach kościelnych i w pracy charytatywnej. Intensywnie rozwijają się wspólnoty, w których wiele osób znajduje sprzyjające warunki do doskonalenia swojej religijności, do angażowania się w sprawy lokalnego i powszechnego Kościoła. A są to między innymi: parafialna rada duszpasterska, ministranci i lektorzy, Dzieci Maryi, schola, Ruch Światło–Życie, neokatechumenat – 3 grupy; Rodziny Szensztackie, Apostolstwo Dobrej Śmierci, Wspólnota Kapłańska Osób Świeckich, róże różańcowe, Caritas, 12 szafarzy Komunii św., Duszpasterstwo Akademickie „Cegielnia”, Srebrna 13, biblioteka parafialna, Klub Inteligencji Katolickiej; katecheza dla dorosłych.

Od września rozpocznie pracę świetlica dla dzieci, którą poprowadzą siostry ze Zgromadzenia Sióstr Maryi Niepokalanej z domu prowincjonalnego w Branicach. W parafii powstanie dom zakonny tego zgromadzenia. Przy prowadzeniu świetlicy, dla której przygotowywane jest miejsce na parterze domu katechetycznego, siostry wspomagane będą przez wolontariuszy, już zgłaszających się do pracy. Na terenie parafii są 2 szkoły podstawowe, 2 gimnazja, 1 liceum, 1 szkoła przysposobienia zawodowego. Przy niektórych szkołach są prowadzone świetlice, ale jak mówi ksiądz proboszcz Tadeusz Muc, jest sporo dzieci pozbawionych opieki dorosłych.

O tym, że udział świeckich w organizacji życia parafialnego jest istotny i cenny, ksiądz proboszcz często przypomina: – Parafianie, a głównie członkowie parafialnej rady duszpasterskiej, odciąża ją mnie w wielu sprawach administracyjnych, remontowych, organizacyjnych. W sekcji ekonomicznej, charytatywnej i liturgicznej są fachowcy, znawcy

problemów i bardzo zaangażowani członkowie rady. Wiem, że zawsze przyjdą z pomocą.

Kościół budowany w czasach komunistycznych, czasach zakazów i nakazów, ograniczeń w przydziałach i złej jakości materiałów budowlanych, dzisiaj wymaga wielu uzupełnień i remontów. Nie mniej jednak parafianie cieszą się jego pięknem, przestrzenią i otoczeniem, o które wspólnie ze swoimi duszpasterzami zadbali i nadal dbają.

Teresa Sienkiewicz-Miś

ZDANIEM PROBOSZCZA

W związku z wielką liczbą parafian (parafia liczy 19 700 katolików, pozostali mieszkańcy są innych wyznań bądź nie uznają żadnej religii) i dużą anonimowością osób położyliśmy akcent na prowadzenie wielu zróżnicowanych form duszpasterstwa, w tym na rozwijanie wspólnot modlitewnych i formacyjnych. Sprzyja to powstawaniu więzi między parafianami i oddziaływaniu członków tych grup na swoje środowisko, na członków rodziny, sąsiadów, znajomych. To oni zapraszają swoich znajomych na spotkania, informują o życiu religijnym naszej dużej wspólnoty i próbują angażować do prac innych parafian. I być może dzięki temu w parafii jest duża grupa osób mocno angażujących się w życie parafii, w prace organizacyjne i duszpasterskie. A członkowie poszczególnych wspólnot w stu procentach wykonują to, czego się podjęli: organizują uroczystości religijne, przygotowują procesję Bożego Ciała, spotkania, festyny, widać, że sprawy parafii leżą im na sercu. Warto przypomnieć, że parafianie sami sprzątają kościół, dobrowolnie i systematycznie.

Gość Opolski nr 20/2007, 20 maja 2007, str. VIII